

kapja részét a Németországától kizsárolt kárterítésből. Elhatározták, hogy az első részletből 500 millió dollárt adnak Belgiumnak.

Troelstra elvtárs Rotterdamban tiltakozó gyűlésen beszélt az erőszakos béke ellen és a versaillesi békeföltételeket az *ántánt-imperialisták* gyalázatos művének, a népszöveget pedig korcszülöttnek mondta.

A békekonferenciára kiküldött albán delegáció ismét tiltakozott az ellen, hogy Valonát a londoni szerződés értelmében *Olaszországnak* adják, mert ebben az esetben a görögök és a szerbek is fölléphetnek területi követelésekkel. *Albánia követeli függetlenségének visszaállítását.*

A proletárdiktatura.

* *

Fegyverszünet az északi fronton.

Hivatalos jelentés.

Harctéri jelentés június 25-éről:

Az északi fronton fegyverszünet.

A többi arcvonalon a helyzet változatlan.

Hadsereg főparancsnokság.

A ruszin népbiztosság áthelyezése.

Ruska-Krajna népbiztosságának összes ügyosztályai, a hadügyi osztállyal egyetemben, új irodahelyiségüket VIII, Esterházy-utca 40. szám alatt nyitották meg. A népbiztosságot és a ruszin vörös gárdahadosztályt illető mindennemű megkeresések, továbbá a folytatolagos jelentkezési és bármely okból elmaradt soroztatási kötelezettségek, nemkülönben a ruszin proletariátust érdeklő összes szociális egyéni és családi ügyek igényei itt jelentkeznek be.

A vidék a proletárdiktaturáért.

Akasztó községben (Pestm.) e hó 24-én megtartott népgyűlésen, melyen a falu lakossága kivétel nélkül résztvett, Braun Andor s Froesch Gyula elvtársak ismertették a proletárdiktaturát. A népgyűlés egyhangú lelkesedéssel a következő táviratot küldte a Tanácskormányhoz: Akasztó község proletárlakossága mindennemű fehér terror ellen mindenkörön a legirgalmatlanabb ellentállást fogja kifejteni. Végtelenül sajnálja a megtörténteket, aminek bizonyosságát a legnagyobb áldozatkészséggel és munkálkodással akarja szolgáltatni. Utolsó csöpp vérükig szolgálják a Tanácsköztársaságot. A népgyűlés elhatározta, hogy Budapest főváros lakosainak 5 darab élő marhát, 200 darab csirkét 24 órán belül Kiskőrösre elszállítás végett beszállít, ugyancsak Akasztó község nincstelen proletáriakosai részére pedig tíz héten keresztül hetenként hat mázsa nyers húst fog díjtalanul a munkástanács rendelkezésére bocsátani.

A népbiztosságok rendeletei

* *

A hordókészletek bejelentése. Mindazok, akik ásványolajtermékek: petróleum, gázolaj, kenőolaj, aszfalt, továbbá kátrányolaj, zsír, festék, stb., általában mindennemű vegyszeti anyag befogadására alkalmas, jó karban levő, vagy javításra szoruló fahordók fölött rendelkeznek, tartoznak készleteiket ezen fölhívás megjelenésétől számított három napon belül a szociális termelés népbiztossága vegyszeti szakosztályánál V. Mária Valéria-utca 12. bejelenteni. Ezen bejelentési kötelezettség kiterjed valamennyi hordók előállításával és eladásával, valamint ásványolajtermékek, általában mindennemű vegyszeti anyagok forgalomba hozatalával foglalkozó üzemekre (kereskedésekre is) és mindazokra, akiknek ilyen üres hordó van birtokában. A bejelentésben föl kell tüntetni, hogy az üres hordók milyen anyag befogadására alkalmasak.

Tanító elvtársak figyelmébe!

Marx és Engels: Kommunista kiváltvány — 2.50 K.
Bucharin: A kommunisták programja 2.— K.
Engels: Utópikus és tudományos szocializmus — 3.— K.
Marx: Polgárháború Franciaországban 4.— K.

Kapható a Népszava könyvkereskedésében, VII. Erzsébet-körút 40., a Vörös Újság könyvkereskedésében, VIII. József-körút 5., vidéki rendelések pedig a Magyarországi Szocialista-Kommunista Munkások Pártja könyvkiadó-hivatalához, VIII. Szentkirályi-utca 30. szám alá intézendők.

A főváros proletáriátusa leverte az ellenforradalmat.

* *

A Ludovika megostromlása. — Börtönben a lázadók. — A forradalmi törvényszék halálos ítéletei. — Teljes a rend Budapesten. — A zendülő monitorok.

A diadalmos mosoly, amely kedden kiült a burzsoázia arcára, szerdára grimasszá fagyott. Az ellenforradalom győzelme, amelyet olyan óhajtvá óhajtottak és remélve reméltek, elmaradt és a csiny, amelyet volt katonatisztek, papok és bankárok készítettek elő, belefult a saját gyalázatába.

A proletariátus öntudata és fegyelmezettsége erős bástyaként állt ellent a támadásnak, amelyet a proletárkatonák hősiessége és parancsnokuk: Haubrich József és segítő-társai erélye és céltudatossága megsemmisítően vertek vissza. A proletárdiktatura ellenségei, akik fegyverrel támadtak a Tanácskormányban megnyilvánuló proletáruralom ellen, nagyobbrészt már börtönben ülnek, sőt egyesek közülük már el is szenvedték a megérdemelt büntetést.

Azok, akik a már régen megkezdett felekezeti aknamunkával és a kedden kitört nyílt ellenforradalmi cselekedetekkel akartak visszajutni az elvesztett hatalomba és ezekkel akarták újra leigázni Magyarország dolgozó népét, kétségbeesetten huzódhatnak vissza oduikba. Erejük gyöngye arra, hogy céljaikat valaha is elérjék. Ezeknek a mostani óráknak az eseményei komoly tanúságot szolgáltatnak nekik arra nézve, hogy akit ők támadni akarnak, az legyőzhetetlen, mert övé az élet, a jövő és hogy az övé a történelmi szerep, hogy az emberiséget kivezesse abból a rettenetes sorsból, amelybe a burzsoázia és az ennek szolgálatába szegődött klerikalizmus és militarizmus juttatták. Az életerősnek minden csak hasznára van. Annak pedig, akit sorsa pusztulásra ítél, minden csak árt és siettetti végzete beteljesülését.

Az ellenforradalom pusztulását ez a csinyje fogja valóra váltani. Neki még a saját megmozdulása is csak vesztere szolgál. Vesztere szolgál pedig nemcsak a proletariátus ellenállása által, hanem ama risztozó kép által is, amelyet minden becsületes és józan szemlélő elé tár. Az a család, amellyel az ellenforradalom urrá akart lenni a Tanácsköztársaság fővárosán, hü fotográfiája egész gondolatvilágának. A forradalom férfainak nevét lopták el. A forradalom pártjának, a szocialista pártjának a nevét orozták el. A vörös zászló álköntösében vezették tévútra azokat, akiket maguk mellé sikerült állítaniok. Hazafias frázisokat hangoztatva hátba támadják azokat, akik az országot védik, a templomokból gépfegyveres fődözekeket csinálnak, zsidókkal iratnak pogromfölvívásokat. Minden, amit ideáljuknak neveztek, minden, amivel hosszú évszázadon keresztül ámitották a világot: a haza, az isten, a vallás, mind, mind ocsmány hazugság az ő ajkukon, amelynek egyedüli célja a munkanélküli jövedelem, a profit biztosítása. És amilyenek az eszközeikben, amilyenek az erkölseikben, olyanok ők a harcukban is. Félrevezetett proletárokkal, nedves orru gyerekekkel akarták a sült gesztenyét a maguk számára kikapartatni.

Rajtavesztettek. A győzelmes proletariátus le fogja vonni ennek a következményét a saját maga számára éppen úgy, mint a letiport ellenségei számára. Fokozott eréllyel és éberséggel fog vigyázni uralmának biztosítására. Ezentul nem lesz lehetséges, hogy volt katonatiszt ellenforradalmárok a csalásnak stratégiáját kidolgozhassák, hogy zsidó bankbizományosok pogromcédulákat

osztogathassanak, hogy klerikális papok váraknak használhassanak föl templomokat és levitézlett feudálisok mesterségesen kopáltassák az ország népét.

A megtorlás és az öntudatos védekezés folyamánya az, ami ezekben az órákban a forradalmi törvényszék működésében megnyilvánul. Nem maradhat büntetlenül, hogy hitvány gazfickók proletárok ártatlan vérént ontsák, hogy proletárok drága életét kioltásák és nem ismétlődhetik meg, hogy a Tanácsköztársaság biztonságát bármikor is megrendíthessék dologtalan jövedelmekből kiesett elősdiék. A proletárbírák proletáröntudata és bölcsesége meg fogja találni, hogy ki milyen mértékben bűnös ama sok-sok proletár halálában és ama töméntelen proletár megsebesítésében, akik a harcok áldozatai lettek. Meg fogják tudni állapítani, hogy ki volt a bujtogató, ki volt a tudatos bűnös és ki volt az öntudatlan félrevezetett. És ezek szerint fogják osztogatni a büntetést, amely nemcsak a proletárrend, hanem a proletárbiztonság megóvását is fogja szolgálni.

* *

Az ellenforradalom leveréséről szól a következő részletes tudósításunk:

Budapest munkásproletariátusa kedden vasököllel verte vissza a már hetek óta bujkáló, de végül mégis nyíltan kimerészkedő ellenforradalmárok puccsát. Becsületes, nehéz küzdelem volt, a budapesti helyőrségnek és Vörös Őrségnek önfölvívó lelkesedésére volt szükség, hogy végképen letörje a reakció zsoldosainak fekete lázadását. Ma már tisztán áll a helyzet. Látnivaló, hogy az ellenforradalom titkos mozgatói ugyanazok, akik pogromfölvívásokkal, ezekkel a piszkolódó irógépes papírszettekkel, árasztották el Budapestet. A heccéplánok és volt katonatisztek titkos szövetsége volt az, amelyik ilyen elszántsággal szembe mert helyezkedni a proletárok diktatúrájával. Ma már ezek ártalmatlanná téve, várják méltó büntetésüket.

Itt e helyen legelső sorban azokról kell megemlékeznünk, akik a diktatura zászlaja alatt nagyszerű magatartással örökre kivívták a magyar munkásság halálját.

Minden egyes ember a helyén volt.

Jancsik elvtárs, a Vörös Őrség főparancsnoka és Szikra elvtárs, ennek helyettese, maguk intézkedtek a gépfegyverek és az emberek elhelyezése iránt. Burkus György, politikai megbízott, a Vörös Őrség dandárparancsnokának helyettese, a József-központ előtt három gépfegyverrel és hatvan emberrel olyan erőteljes támadást intézett a fehérek ellen, hogy ezek már este 8 órakor érezhették, hogy ügyük elveszett. Nagyszerű példáját mutatták a proletárbátorságnak Mérő István századparancsnok katonái, akik gépfegyverrel a házakról és hasonfekve az utcáról tartották tűz alatt a telefonközpontot. Különösen ki kell emelni a 32-esek két ujoncszázadából alakult félzászlóalj lelkes, fiatal proletárkatonáinak hősi, bár veszteségteljes harcait.

A késő éjjeli órákban a volt katonatisztek által félrevezetett katonaság már tudta, hogy Haubrich elvtárs nevével az ellenforradalmárok galádul visszaéltek. Már tisztában voltak azzal, hogy egyszerű szédelgésről van szó, mert hiszen a volt tisztak nagyon jól tudták, hogy ha nyílt sisakkal szólították volna föl a katonákat a harcra, ezek nem állottak volna hazug zászlójuk alá.

A Népszava keddi számában beszámoltunk egészen a kora hajnali órákig lefolyt eseményekről, a monitorok működéséről, a József-központ ostromáról és a Ludovika Akadémia

körül lefolyt harcokból. Ez utóbbi harc a kora reggeli órákig tartott.

A budapesti házezred a 32-esek részéről Pich parancsnok és Dankó hadügyi megbízott elvtársak vezetésével fél zászlóalj vonult ki a vezedelem óráiban a József-központ környékére, ahol sikeres ostromot kezdtek az épület ellen. A proletárság derék harcosai közül itt ketten sebesültek meg. A 32-esek zászlóaljának vitéz és eredményes küzdelme annál inkább dicséretre méltó, mert ez az alakulat főként néhány napl kiképzésben részesült újonckatonákból állott. Még több áldozatot követelt a Ludovika Akadémia körül megindult küzdelem, amely végül is az ellenforradalmárok legázolásával végződött. A Ludovikába bezárkózott lovagok először golyózáport zártítottak a 32-esek bátor, de kisszámú csapatára. Ekkor Lövy, volt hadnagy, hadügyi megbízott elvtársunkat gyilkos golyó találta, amely a 32-esek fiatal, lelkes vezérét nyomban megölte. Az éjszaka folyamán azonban a 32. ezred 1. kiképzőszázadának egy osztága sikeresen körülvárta a Ludovika épületét, reggel felé erősítések is érkeztek és a proletárruralom elszánt védői most már olyan határozottan támadtak, hogy az ellenforradalmár ifjonek jónak látták Haubrich elvtárs fölhívásához képest föltétlenül megadni magukat. A Ludovika körüli véres ostromnak, sajnos, 17 vitéz katona élete esett áldozatul.

A Ludovika Akadémia ostromáról egy szemtanú a következőket mondja:

— Este 7 órakor még száguldoztak a villamosok az Üllői-úton, a Ludovika előtti kertben és a proletárok számára megnyitott Örczy-kertben gyanútlanul sétálgattak asszonyok és gyermekek, az utcán pedig csoportokba verődve állottak az emberek és beszélgettek a városban történetekről, amikor a Ludovika Akadémia épülete előtt négyes sorokban csoportosulva, fegyverrel megjelennek a fehér ruhába öltözött akadémiai növendékek. A járókelők gyanútlanul nézték a fősorakozást, hirtelen azonban az akadémikusok fegyverükhöz kapáltak és sortűzet adtak le. Rémült futással menekült az utca népe. A lövöldözés percekig tartott, azután a fősorakozott akadémikusok az épület felé vezető valamennyi úthoz őrséget állítottak, az Örczy-kertben levő asszonyokat és gyerekeket az épületbe terelték és ott tartották reggelig.

— Az első sortűzet után az utca teljesen kiürült. Csak néha-néha bátorkodott ki a kapuk alól egy-egy ember, hogy meginduljon hazafelé. Minden emberre sortűzet adtak, a szerencsétlenek ott az utcán hullottak el. Az első szerencsétlenül járt menekülők után senki a fegyvertelen lakosok közül ki nem merészkedett az utcára, de a ludovikai növendékek egyre tovább adták le a sortűzeteket, most már a környékbeli házakra irányozva fegyvereiket. Kilenc óra után az utca elesénesedett. Az ég beborult és csakhamar nyári zápor hullott alá.

— Hajnali 4 óráig az akadémikusok megszállva tartották a teret. ¼6 óra volt, amikor a Vörös Őrség fáradhatatlan lelkes katonái és a Vörös Őrség derék osztagai teljesen körülvárták az Akadémia épületét és az azt határoló kerteket. Itt sortűzet adtak le.

Reggel 6 óra 10 perckor Haubrich elvtárs, katonai főparancsnok telefonkapcsolást kapott a Ludovikával és fölszólította az ellenforradalmárokat, hogy 6 óra 30 percig adják meg magukat, egyenként elhagyva a Ludovika épületét, különben bombáztatni fogja az épületet. 6 óra 30 perckor megadták magukat. ¼7 után már teljes rend volt, a „ludovikai ütközet” véget ért. A lefegyverzett akadémikusokat vörös katonák őrizet alá vették. Amíg a Ludovika Akadémia ormára fölhúzták a vörös lobogót, az Üllői-ut és Telepi-utca sarkán egy fiatal asszony és egy vörös katona holttestét szedték föl, akik a gaz kapitalista ellenforradalomnak tragikus áldozatai.

Gépfegyver a templom tetején.

Ugyanakkor, amikor a József-központ körül folyt a harc, éber vörös katonáink újabb ellenforradalmi fészekre bukkantak. A Mária-utcai templom tetején gépfegyvereket állítottak föl az ellenforradalmárok. Ennek is nyomára jött a József-központot körülvevő karhatalom és a templomban tartózkodó papot és kadettiskolai növendékeket letartóztatták.

A sertés- és közvágóhidak munkásai az ellenforradalmi csinytevés hírére azonnal fölfegyverkeztek és egész éjjel fegyveres készenlétben állottak, szerdán pedig szünet nélkül a legnagyobb rendben folytatták munkájukat. Az ellenforradalmárok Haubrich elvtárs nevé-

vel visszaélve, a Közvágóhídról húst akartak elvinni. A munkások lefűlelték őket.

Az utca.

A főváros utcáin 6 óra körül terjedt el az ellenforradalmi kísérlet híre. Nagy tömegek hullámzottak az utcákon, de azért mindenütt rend volt, a Vörös Őrség kitünően teljesítette kötelességét. Egyes Andrassy-uti házak lakói sietve vonták be a vörös zászlókat, sőt voltak olyanok is, akik gyorsan kifizették a fehér zászlót. A volt főkapitányság épülete előtt két embert értek azon, hogy fehér kendőt lengetnek a monitorok felé, azonnal agyonlőtték őket. A Kossuth Lajos-utcaon egy volt főhadnagy egyik ház ablakából revolverrel lött a vörös őrkre, ez is rögtön elvette méltó büntetését. A színházakat, kávéházakat és a lakóházak kapuit sürgősen bezárták.

Buda utcáin is teljes volt a rend. Itt a lakók könnyebben ádtk hitelt az ellenforradalom győzelmi híreinek, mint Pesten: voltak egyes házak, ahol kifizették a háromszínű lobogót. Vörös katonák mentek át és ezeken a helyeken bevonatták a zászlókat. A vörös katonák azt is észrevették, hogy egyes budai házakból fényjeleket adtak le. Az ekként tettenért ellenforradalmárokat részben letartóztatták, részben a helyszínén agyonlőtték.

Az ellenforradalom leverése az egész vonalon ugyyszólván néhány óra alatt teljesen sikerült.

A szereplőket haladéktalanul letartóztatták és fölöttük az állandóan permanenciában levő statáriális bíróság ítélkezik. A letartóztatottak között van Barta volt őrnagy is, a Ludovika Akadémia parancsnoka, akinek nagy része van az ellenforradalmi puccs előkészítésében. Az eddigi bizonyítékok szerint ő szervezte úgy a József-központ, mint a Ludovika megszállását.

A statáriális bíróság, amely folytatatosan tartja üléseit, szerdán reggel ítélkezett a József-központ elleni merénylet vezetőinek ügyében és

Kiss István, Grassl József és Szabó László volt katonatiszteket halálra ítélte.

Még a szerdai nap folyamán a rögtönítelő bíróság további példásan szigorú ítéleteket hozott és Oszváth Zoltán volt tényleges századost, a 2. tüzérezred parancsnokát, Waldinbrecht Antal volt tartalékos főhadnagyot, a 2. tüzérezred ütegparancsnokát és Imrey Ferenc volt tényleges századost, a 38. pótüteg parancsnokát kötélt általi halálra ítélte ellenforradalmi puccs szervezése és vezetése miatt.

Az ítélet indokolása szerint mind a három vádlott bűnös tevékenysége alkalmas volt arra, hogy a proletariátus uralmát és a Tanácsköztársaságot a munkásság félrevezetésével és pánik előidézésével megdöntse. Üzelmüknek célja az volt, hogy katonai diktatúrával visszaállítsák a régi reakciós rendszert.

Szerdán reggelre Budapest teljesen visszanyerte mindennapi képét, az ellenforradalmi puccskísérletet végkép legyűrtük. A Vörös Őrség és a gyárak munkászászlóaljainak emberei kedd óta szakadatlanul szolgálatban vannak. Az utcákon megerősített őrzéjratok cirkálnak és szigorúan ellenőrzik a karhatalmi főparancsnok rendelkezéseit. Zavargások az egész városban sehol sem voltak.

Dél előtt 11 óra tájban

Két monitor háromszínű lobogó alatt

Lehajózott a Dunán a Szovjetház elé. Ott megállt a két hajó, de tüzelést nem kezdett. A budai partról erős és hatásos géppuskatűz fogadta az ellenforradalmi lázadók utolsó menedékét. A Gellért-hegyről ütegeink ágyulövéssekkel zavarták tovább a két monitort, amely a budai part mentén horgonyzó vontatóhajók géppuskatűzében folytatta útját. A Ferenc József-hídnál keresztbe állottak és úgy néztek farkasszemet pár percig az üldözőkkel. Azután ismét tovább mentek dél felé. Délben elzárták a dunai hidakat a forgalom elől. A hidon aknavetőkkkel, gépfegyverekkel, kézihombákkal fölszerelt csapatok állanak őrséget.

A Dunaórség és tengerészlaktanya munkássága az ellenforradalmárok ellen.

A Dunaórség és a tengerészlaktanya munkássága a volt budai tengerészlaktanyában

szerdán reggel munkásgyűlést tartott, amelynek előadói Bajdki Ferenc, Rákos Ferenc és Hamburger Jenő elvtársak voltak. Az előadó elvtársak beszéde után gyári munkásság egyhangú lelkesedéssel a következő határozati javaslatot hozta:

A Dunaórség és a tengerészlaktanya munkássága, valamint a jelen lévő hajóskatonaság a legnagyobb fölháborodással vette tudomásul, hogy a hajóraj legénységének egy része fölült a közjük furakodott volt tisztekből álló ellenforradalmár elemek uszításának, hogy megtagadta Budapest proletáriusával a szolidaritást és judáspénzért Budapest munkássága ellen fegyvert használt.

A gyűlés követeli, hogy a proletárruralom ellen föllázadt monitorok tisztikara és legénysége haladéktalanul semmissételessék meg és amennyiben az uszítók, fölbujtók és judáspénzen megvásárolt egyének élve kerülnének kézre, őket a Dunaórség legénységének szolgálatának ki, hogy a gyárépület udvarán kivégezzék őket és elretentő példán állítsák oda a magyar proletariátus elé azokat, akik a legválságosabb időben a munkásság árulói lettek. A Dunaórség legénységének forradalmi hírnevéhez tapadt mocskok csak a bűnösök vérével mosható le.

Elhatározta a munkásság, hogy azonnal fegyverbe lép, összekötöttet keres a megtevesztett legénységgel és amennyiben lehet, a fölvilágosítás eszközeivel, ha másként nem lehet, fegyveres erővel is meg fogja akadályozni további garázdálkodásukat. A Dunaórség legénysége követeli a kormányzótanácsból a proletárdiktatura legerélyesebb formáinak alkalmazását és mindenkit, aki a diktatura erélyes alkalmazása ellen a keddi tapasztalatok után föllázad, a proletárság ügye árulójának tekinti.

Haubrich és Jancsik elvtársak nyilatkozata.

Haubrich József elvtárs, Budapest karhatalmi főparancsnoka, aki páratlan energiával és körültekintéssel tartja kezében a proletár-Budapest és a forradalom rendjének ügyét, a mai helyzetről a következő nyilatkozatot tette:

— Budapest teljes helyőrsége az első pillanattól fogva teljes fegyelmessételességgel engedelmeskedett parancsaimnak. Ennek köszönhető, hogy a rend egész Budapesten immáron teljesen helyreállott. A mai napon tett intézkedések már csak a helyreállott rend további biztosítását célozzák.

Az éj folyamán Haubrich elvtárs, Budapest katonai főparancsnoka ezeket mondotta:

— A monitorok eltűntek Budapestről. Egyébként szerdán este 10 órakor végigjártam a várost s megállapítottam, hogy mindenütt a legnagyobb rend és csönd van.

Megkérdeztük Jancsik elvtársat is, a Vörös Őrség főparancsnokát, aki hasonlóképpen nyilatkozott:

— Végig cirkáltam a várost s a legteljesebb nyugalmat tapasztaltam. A monitorokról eddig semmi értesítést se kaptunk. Csak jöjjenek vissza minél előbb: teljes fölkészültséggel várjuk őket!

Komárommegye munkássága üdvözli a győztes budapesti proletariátust.

Kun Béla elvtárs, külügyi népbiztos, szerdán a következő táviratot kapta:

„Üdvözetünket küldjük önnek és Budapest munkásságának az ellenforradalmi puccs letörése alkalmából. Ma 70 vagon élelmiszert, állatot adtunk föl Budapestnek. A katonaságnak újabb szállítmányt küldünk mielőbb. Mi önkkel a végsőkig kitartunk. Le az ellenforradalommal!

A komárommegyei direktórium.”

Eger munkássága az ellenforradalmi aknamunka ellen.

A Forradalmi Kormányzótanács elnökségéhez Egerből szerdán a következő távirat érkezett:

A sötét ellenforradalommal szemben Eger szervezett munkássága fölfegyverkezett. Az öntudatos proletármunkásság eliteli az aljas népbutítást, a lázítást és igazi proletárlelkességgel és forradalmi hévvel kitart a fölszabadító proletárruralom mellett. Testvéri szeretettel üdvözli a Tanácskormányt és külön-külön annak minden egyes tagját. A mi hatalmunktól reszketni fog a népbutítók serege és a sápadt burzsoázia. Éljen a proletárdiktatura, éljen a Tanácskormány, éljen a fölfegyverkezett munkáshadsereg! Az egri fölfegyverkezett

munkásság nevében: *Jackvert* kormányzó-tanácsi biztos.

Az ellenforradalom Ujpesten.

Amikor a fehérekhez pártolt három monitor kedden délután Ujpest alá ért, az ujpesti Clarisseumra nyolc lövést adtak le, amelyek egy katonát megöltek, nyolc asszonyt és gyermeket megsebesítettek. A direktórium azonnal riadót fuvatott és a városházára hívatta a munkáskatonák vezetését. Ott értesültek róla, hogy a Mautner-féle börgyár kitűzte a háromszínű zászlót és a gyárőrség nemzeti színű kokárdákat kitűzve, cirkál a Váci-uton. *Schrötter* dandárparancsnok, *Illés Béla* és *Kuschner János* vállalkoztak arra, hogy amíg fegyveres katonaság vonulhat ki, megkísérlik szóval lefegyverezni a félrevezetett munkásokat. Amikor a várszerű gyárkapun bementek, szuronyt szegeztek nekik és letartóztatták őket. Az ellenforradalmárok vezetője nemzeti színű kokárdát adott nekik, hogy tüzzék föl, de ők ezt a legerélyesebben megtagadták, sőt *Illés* elvtárs kijelentette, hogyha azonnal mindnyájan le nem teszik a fegyvert és nem nyitják ki a kapukat, még az éj folyamán mindnyájukat fölakasztatja. Az ellenforradalmárok vezetői rövid tanácskozás után azt választották, hogy a fenyegetőt ki fogják végezni. Egy ujpesti *vendéglős* a foglyok előtt adta ki a parancsot, hogy értesíteni kell a többi gyárakat a Tanácskormány bukásáról és a nemzeti kormány megalakulásáról. A kiküldöttek azonnal el is indultak.

Közben harsányan zúgtak az összes ujpesti gyárak szíriénái és a munkászászlóaljok fölfeleltek a Váci-uton. Egy autót, amely a Mautner-gyárból háromszínű zászló alatt futott ki, elfogtak és a bentülőket nyomban kivégezték.

A bezárt gyárkapun kívül gyülekezőkhöz *Szatmáry Sándor* elvtárs beszélni akart, de a Mautner-gyáriak hátulról lefogták, megverték és egy pincébe hurcolták. Még ott is harsányan kiáltott, a proletárok becsületére appellálva.

A gyár kapui előtt csakhamar megszóltak az ujpesti vörös őrség gépfegyverei. Az ellenforradalom vezeterei rögtön biztos távolságba menekültek és a foglyokat helyezték a kapu elé, hogy őket érzék az első golyók. *Schrötter* elvtárs maga mellé gyűjtötte a gyáriak közül azokat, akik hivek maradtak a Tanácskormányhoz és a kapu előtt lévő kis viskóban várták a pillanatot, mikor a harcot a fehérekkel fölvehetik. *Kuschner* revolvert fogott az ellenforradalmi csapat parancsnokára, de az egy bátyaszerű fal mögé bujt és onnan vezényelt tüzet az ostromlókra. Ezek belátták, hogy ágyu nélkül nem boldogulnak és abbahagyták az ostromot. Mikor a gyárbeliek az ostromlókát eltávozni látták, megnyitották a kaput. Egy vörös katona minden fegyver nélkül bement a kapun azzal, hogy a gyárbeliek szándékát akarja megtudni. Az a választ nyerte, hogy a Tanácskormányt akarják eltávolítani és ehhez csatlakozásra fogják fölhívni az egész ujpesti munkásságot. A vörös katona azt mondta, hogy okosabb lesz, ha nem harcolnak, hanem békésen tárgyalnak erről a kérdésről. Mig a tárgyalások folytak, bement a kapun *Helfgott Sándor* elvtárs és kijelentette, hogy egy terror zászlóalj ágyúkkal és gépfegyverekkel megérkezett és megkezdi a gyár rendszeres ostromát. A harsányan leadott hirre a gyárbeliek megrémültek és *Szabó Ferenc* elvtárs, aki közben bement a kapun, könnyen rávette őket, hogy tegyék le a fegyvert. Csak amikor már a fegyverek a vörös örök kezében voltak; akkor derült ki, hogy a jelentett terrorcsapatnak sehol nyoma sincs, a lázadók ügyes trükknek ültek föl.

Az éjszaka a Mautner-gyár bevétele után teljes nyugalomban telt el. A direktórium rendelkezésére minden utcasarkon nagyobb munkásőrség állt föl és megszállták az összes fontosabb épületeket is. Közben kiérkezett *Vágó Béla* elvtárs és sorra járta a mozgósított gyárakat. Reggel kijött *Haubrich* elvtárs is és kihallgatta a Mautner-gyári munkásokat.

Az elfogott főbűnösök közül kettőt a statáriális bíróság még a szerdai délelőtt folyamán kivégeztetett, a többiek fölött csak a nyomozás befejezése után fognak ítékezni. Délután összegyűltek a Mautner-gyár munkásai és ekkor kiderült, hogy a vezetőkön kívül senki sem volt ellensége a Tanácskormánynak, de annyira megzavarták őket, hogy azt sem tudták, miért és ki ellen harcolnak. A vezetők volt katonatiszték és ujpesti kispolgárok voltak.

A városban most már teljes a nyugalom, csak a megerősített őrzérek változtatják meg némileg az utca rendes képét.

Fölvívás a munkássághoz!

Szerdán reggel az alábbi szövegű plakátot ragasztották ki a falakra:

Világ proletárjai egyesüljete!

Munkások! Elvtársak!

A hatalmi polcukról elkergetett burzsoák és hitvány csatlósai ellenforradalmi puccsot kíséreltek meg, hogy visszaszerezék elvesztett hatalmukat, amellyel a munkástömegeket rabságban és nyomorúságban tartották. *A haza jelszavával és nem-*

zetiszínű zászlókkal jöttek a vörös Budapest ellen.

Azt hitték, hogy ezt a várost és ezt az országot visszahódíthatják a maguk számára! *Hitvány szándékuk megtörtött a proletariátus vasakarátán, megtörtött azon a lelkes elszántságon és meggyőződésen, amely a proletárdiktatúrának alapja.*

Budapest harcoss proletárjai leverték a burzsoácsöcselék komédiás ellenforradalmát és halálraszánt bátorsággal siettek a gyárak és műhelyek dolgozói a tanács hatalom védelmére.

Budapest proletárjai! Az a kötelesség háramlik reátok ezekben a súlyos időkben, hogy minden erőtökkel álljatok készen minden pillanatban, hogy soha többé itt ebben a városban ellenforradalmi mozgalom fejt föl ne üthesse. Ti tudjátok, miről van szó, tudjátok, hogy mit jelent a proletariátus számára, ha újra a régi rend kerülne vissza. A proletariátus számára csak egy út lehetséges: *Ez az út a kemény diktatúra útja. Minden más út a megsemmisülésbe vezet.*

Amit meghódítottatok, azt elvenni ne engedjétek! *Papok, bankárok, mágnások és militarista katonatisztek* szent szövetségével állítátok szembe a proletariátus egységét, összetartását, elszánt harci készségét és megingathatatlan hitét a szocializmusban.

A burzsoák fehér-terrorjára feleljetek a proletárok vörös terrorjával!

Éljen a proletárdiktatúra!

Éljen a világforradalom!

Testvéri üdvözléssel

a Szocialista-Kommunista Munkások Magyarországi Pártja.